

Gældende formulering.

delse med fængslingen en bestemt tidsfrist, inden hvis udløb forundersøgelse må begæres eller tiltale rejses. Retten kan dog efter begæring fra påtalemyndigheden forlænge fristen.

Stk. 3. Når sigtede er fængslet, eller når hans anholdelse er opretholdt i medfør af § 776, må udspørgning af ham angående sigtelsen kun ske i retten, medmindre enten

- a) sigtede inden retten har afgivet en uforbeholden tilståelse, *eller*
- b) sigtelsen angår vold på person, forbrydelse mod kønssædeligheden eller nogen af de i straffelovens kap. 18-19 og 28-29 omhandlede forbrydelser, og den sigtede forhen for forbrydelse, begået efter hans 18. år, har været dømt til fængsel i mindst 8 måneder (eller strafarbejde) eller mindst 2 gange til højere straf end hæfte (simpelt fængsel), og der ikke er forløbet 5 år efter udståelsen af den sidste straf til udøvelsen af den handling, for hvilken han sigtes, *eller*
- c) dommeren i det enkelte tilfælde tillader, at sigtede afhøres af politiet uden for retten, og sigtede i forvejen har udtalt ønske om at afgive forklaring.

§ 781. Under efterforskningen kan fængsling besluttes af en hvilken som helst undersøgelsesret, for hvilken sigtede er fremstillet,

Forslaget.

kendelsen en frist for varetægtens eller foranstaltningens længde. Fristen skal være så kort som muligt og må ikke overstige 4 uger. Fristen kan forlænges, men højst med 4 uger ad gangen. Forlængelsen sker ved kendelse, medmindre sigtede erklærer sig indforstået med forlængelsen. Reglerne i § 764 finder, indtil dom er afsagt i 1. instans, tilsvarende anvendelse på retsmøder og kendelser om fristforlængelse. Fremstilling af en sigtet, der er undergivet varetægt eller anden frihedsberøvende foranstaltning, kan dog undlades, når han giver afkald derpå, eller fremstillingen vil være forbundet med uforholdsmæssige vanskeligheder.

Stk. 2. Kæres en kendelse om fristforlængelse, hvorved varetægt eller anden frihedsberøvende foranstaltning udstrækkes ud over 3 måneder, skal kæremålet efter begæring behandles mundtligt. Når kæremål én gang er blevet behandlet mundtligt, afgør den overordnede ret, om en senere begæring om mundtlig behandling skal imødekommes. Bestemmelsen i stk. 1, sidste pkt., finder tilsvarende anvendelse.